

**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1994-1995 (*)

4 APRIL 1995

WETSVOORSTEL

**tot invoeging van een artikel 22bis
in de voorafgaande titel van
het Wetboek van Strafvordering**

(Ingediend door mevrouw Dillen)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Ons gerechtelijk apparaat is overbelast. Talrijke factoren zijn hiervan de oorzaak, op de eerste plaats de toenemende criminaliteit. Door een onvoldoende bezetting op de parketten, door een enorme toevloed van misdrijven en de — logischerwijze — hieruit voortvloeiende klachten, is er op vele parketten een enorme achterstand gegroeid.

Strafdossiers blijven noodzakelijkerwijze langdurig liggen. Om de enorme achterstand weg te werken, worden ook al te vlug en al te veel dossiers geseponeerd, dikwijls omwille van het feit dat ze anders toch te lang moeten blijven liggen en vervolging dan geen zin meer heeft omdat de verjaring toch dreigt.

De verjaringstermijnen zijn wel verlengd, maar toch blijven vele misdrijven onbestraft omdat ze verjaard zijn. Dit is onaanvaardbaar in een samenleving waar het aantal misdrijven steeds toeneemt.

Het werkt frustrerend voor politie en rijkswacht die zich steeds inzetten om te pogen de criminaliteit een halt toe te roepen en vaak zware inspanningen verrichten en hoge risico's moeten nemen.

(*) Vierde zitting van de 48e zittingsperiode.

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1994-1995 (*)

4 AVRIL 1995

PROPOSITION DE LOI

**insérant un article 22bis dans
le titre préliminaire du
Code d'instruction criminelle**

(Déposée par Mme Dillen)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Notre appareil judiciaire est surchargé pour de multiples raisons. La hausse de la criminalité est la principale d'entre elles. La conjugaison d'un cadre insuffisant dans les parquets et d'un afflux de plaintes, découlant — logiquement — d'une multiplication des délits, a engendré un arriéré énorme dans de nombreux parquets.

L'examen des dossiers répressifs traîne dès lors inévitablement. Afin de résorber l'arriéré énorme, les parquets ont trop tendance à classer sans suite un grand nombre de dossiers, compte tenu du fait, bien souvent, que ceux-ci traîneront quand même trop longtemps et que les poursuites seront dès lors impossibles en raison de la prescription.

Si les délais de prescription ont été allongés, il n'en demeure pas moins que de nombreux délits restent impunis pour cause de prescription. Cette situation est inacceptable dans une société où le nombre de délits ne cesse de croître.

Cette situation est de surcroît frustrante pour les services de police et de gendarmerie, qui ne cessent de s'investir pour tenter d'endiguer la criminalité et qui, pour ce faire, font souvent de gros efforts et doivent prendre des risques très importants.

(*) Quatrième session de la 48e législature.

Ook het slachtoffer blijft op deze wijze in de kou staan. De daders — en het gaat hier meestal om zware misdaden, om grote, ingewikkelde dossiers — blijven onbestraft.

Ons huidig Wetboek van Strafvordering, meer bepaald artikel 22, voorziet in de stuiting van de verjaring van de strafvordering. Dit is evenwel niet voldoende. Gedurende het gerechtelijk onderzoek dient de verjaring van de strafvordering te worden geschorst.

Zo kunnen misdadigers niet profiteren van de lange duur van gerechtelijke onderzoeken, wat de oorzaak hiervan ook moge wezen (enorme achterstand op de parketten, de ingewikkeldheid van het straf-dossier, de noodzaak een gerechtelijke deskundige aan te stellen waarvan de verslagen vaak zeer lang op zich laten wachten, internationale verwevenheid waardoor het onderzoek wordt vertraagd, waardoor vaak rogatoire missies naar het buitenland noodzakelijk zijn, enz.).

M. DILLEN

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Een artikel 22*bis*, luidend als volgt, wordt in de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering ingevoegd :

« Art. 22*bis*. — De verjaringstermijnen waarin artikel 21 voorziet, worden geschorst gedurende de ganse duur van het gerechtelijk onderzoek. »

22 maart 1995.

M. DILLEN

Quant aux victimes, elles sont abandonnées à leur sort, puisque les auteurs (il s'agit généralement de faits graves et de dossiers complexes) restent impunis.

Le Code d'instruction criminelle prévoit, en son article 22, l'interruption de la prescription de l'action publique. Les dispositions de cet article sont toutefois insuffisantes, car il faudrait que la prescription de l'action publique soit également interrompue durant l'instruction judiciaire.

De la sorte, les criminels ne profiteraient plus de la lenteur des instructions judiciaires, quelle qu'en soit la cause (arriéré énorme dans les parquets, complexité du dossier répressif, nécessité de désigner un expert judiciaire dont les rapports se font souvent attendre très longtemps, imbrications internationales retardant l'enquête et nécessitant souvent l'envoi à l'étranger de missions rogatoires, etc.)

PROPOSITION DE LOI

Article unique

Un article 22*bis*, libellé comme suit, est inséré dans le titre préliminaire du Code d'instruction criminelle :

« Art. 22*bis*. — Les délais de prescription, prévus à l'article 21, sont suspendus pendant toute la durée de l'instruction judiciaire. »

22 mars 1995.